

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

På baggrund af min generelle tavshedspligt med hensyn til enkeltsager kan jeg ikke udtale mig nærmere om Kreditforeningen Danmarks skattemæssige forhold.

Generelt kan jeg dog udtale, at såfremt det konstateres, at en fond ikke opfylder de fondsretlige krav om, at formuen skal være uigenkaldeligt udskilt fra stifterens formue, vil fonden ikke udgøre et selvstændigt skattemæssigt subjekt. I en sådan situation skal beskattningen derfor ikke ske hos fonden, men derimod hos stifteren. Såfremt konstateringen af, at der ikke er tale om et selvstændigt skattemæssigt subjekt, sker efterfølgende, må dette indebære, at der skal ske en efterregulering af stifterens indkomstopgørelse, idet den hos fonden beskattede indkomst i stedet skal beskattes hos stifteren.

Jeg kan i øvrigt henvise til justitsministerens og boligministerens besvarelse af de enslydende spørgsmål nr. S 534 og nr. S 533.

Spm. nr. S 535

Til *justitsministeren* (25/2 92) af:

Inge Dahl-Sørensen (V):

»Vil ministeren overveje at ændre våbenlovens §§ 1-2, således at det – ligesom i Tyskland – bliver lovligt at indføre, handle med og besidde visse spraytåregaspatroner, som i nogle situationer kan være egnede til at afværge truende vold?«

Begrundelse

Den øgede vold bl.a. over for enkeltstående kvinder har igen rejst debat om mulige midler, som kan afværge, at volden iværksættes, og måske også skabe nogen tryghed. Nogle kvinder medbringer i håndtasken et lille alarmparat, som kan aktiveres ved tryk på en knap. Disse apparater forudsætter imidlertid, at voldshandlingen foregår på steder og på tidspunkter, hvor andre personer befinder sig i nærheden og ved alarmen kan hidkaldes.

I situationer, hvor dette ikke er tilfældet, kan aktivering af en tåregaspatron rettet mod voldsmanden være et mere effektivt middel. Anvendelsen forudsætter naturligvis, at den spredte luftart bortset fra kraftig irritation af voldsmandens øjne, luftveje og slimhinder ikke volder skade.

Under de nævnte forudsætninger er sådanne tåregaspatroner blevet tilladt i andre lande bl.a. Tyskland, og det bør også overvejes, om besiddelsen kan legaliseres her i landet gennem de fornødne ændringer af våbenloven.

Svar (6/3 92):

Justitsministeren (Engell):

Efter den gældende retstilstand er tåregaspraydåser eller spraytåregaspatroner omfattet af våbenlovgivningen og kan derfor kun erhverves m.v. efter indhentet tilladelse fra den stedlige politimester (politidirektøren).

Det har hidtil i Justitsministeriet og politikredsene været fast praksis at afslå ansøgninger om tilladelse til at indføre eller erhverve sådanne våben. Begrundelsen herfor er det almindelige ønske om at undgå en generel optrapning af voldsniveauet, som udbredelsen af yderligere våben må antages at ville give anledning til.

Det må i denne forbindelse fremhæves, at en frigivelse af genstande, der kan sprøjte med tåregas, ville føre til, at personer, der påtænker at begå strafbare handlinger, lovligt ville kunne være i besiddelse af de nævnte genstande, der må anses for at være mindst lige så effektive til angreb som til forsvar.

Det offer, der søger at beskytte sig ved hjælp af tåregas, må endvidere formodes at være i risiko for at lide overlast, enten fordi våbenet kan blive fravristet offeret og eventuelt brugt mod dette, eller fordi overfaldsmanden vil anvende et mere effektivt våben, inden offeret får mulighed for at anvende sit.

Det bemærkes endelig, at tåregasspraydåser m.v. alene kan anvendes som et våben, dvs. enten til angreb eller forsvar.

Justitsministeriet vil af de anførte grunde ikke på det foreliggende grundlag søge våbenlovgivningen ændret med henblik på en lovliggørelse af visse tåregasvåben.

Spm. nr. S 538

Til *justitsministeren* (27/2 92) af:

Jan Petersen (S):

»Hvilke reelle besparelser er opnået ved nedlæggelse af arresten i Grenå?«